

Full parroquial

Una comunitat fraterna on es parteix, comparteix i reparteix la Bona Nova de Jesucrist

BAPTISME DEL SENYOR

*Ets el meu Fill,
el meu estimat;
en tu m'he complagut.*

S'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes. Ell s'entregà a sí mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.

Estem cridats a viure d'una manera més positiva que troba en la filiació amb Déu la seva expressió fundacional. Iguals perquè fills de Déu i fills de Déu perquè ens ha redimit Jesucrist pel baptisme. És decisiu redescobrir la bellesa de ser fills de Déu i germans entre nosaltres. La nostra vocació és fer concreta i evident la crida a la unitat de tot el gènere humà (Papa Francesc)

Comentari a la Paraula

UPP SÚRIA

Amb la festa del Baptisme avui cloem la celebració de les festes de Nadal. Amb el Baptisme de Jesús donem gràcies del baptisme que ens han confiat els nostres pares i padrins.

El baptisme no és una càrrega que ens imposen al néixer sinó un do que ens disposa a viure en la fe de Jesucrist com a fills i filles estimats de Déu; de la mateixa manera que Déu en el Jordà manifesta que es complau en el seu Fill Jesús, el seu Estimat. Ens dóna la màxima dignitat en la filiació divina en la fraternitat universal del poble de Déu. Esdevenim homes i dones nous, regenerats en Crist, per a viure en la condició de Déu com Ell es fa persona per a tots nosaltres.

Com a membres del seu Cos ens convertim en imatges de la seva gràcia, de la seva presència enmig de la humanitat, perquè aquesta pugui creure i esperar en els dons transcendents del seu Creador.

Esdevenir batejats no vol dir portar una reminiscència de la nostra cultura més tradicional sinó la possibilitat de viure orientats, vocacionats a la fe en Jesucrist, que ens ajuda a sortir de nosaltres mateixos superant la nostra finitud material per a crear una societat, comunió, més solidària, més fraterna, creixent uns i altres en la instauració de la pau i de la justícia que Déu vol per a totes les seves criatures. Senyor, quan envieu el vostre alè, reneix la creació, i renoveu la vida sobre la terra!

HORARIS CELEBRACIONS

BAPTISME DEL SENYOR

DISSABTE, DIA 8 de gener de 2022
2/4 de 6 tarda – Residència Bell Repòs
8 vespre – Súria

DIUMENGE, DIA 9 de gener de 2022
10 matí – Valls de Torroella
12 migdia – Súria

SEGON DURANT L'ANY

DISSABTE, DIA 15 de gener de 2022
2/4 de 6 tarda – Residència Bell Repòs
8 vespre – Súria

DIUMENGE, DIA 16 de gener de 2022
10 matí – Palà de Torroella
12 migdia – Súria

INTENCIONS DE MISSES

Dissabte, dia 8, Residència Bell Repòs, 2/4 6 tarda: Jaume Ros Junyent. Paula Farriols Reguant. Josep Sellés i Roser Reguant.

Diumenge, dia 9, Súria, 12 migdia: M. Teresa Molgosa Esparbé (14 aniv) i família. Esposos Francisca Suades Muns (1 aniv) i Joan Suades Suades.

Dijous, dia 13, Súria, 7 tarda: Josep M. García Seuba (6 aniv).

Dissabte, dia 15, Residència Bell Repòs, 2/4 6 tarda: Jaume Ros Junyent. Paula Farriols Reguant.

Diumenge, dia 16, Súria, 12 migdia: Josep Junyent (2 aniv).

VISIÓ PASTORAL

BENVINGUT BISBE FRANCESC CONESA FERRER

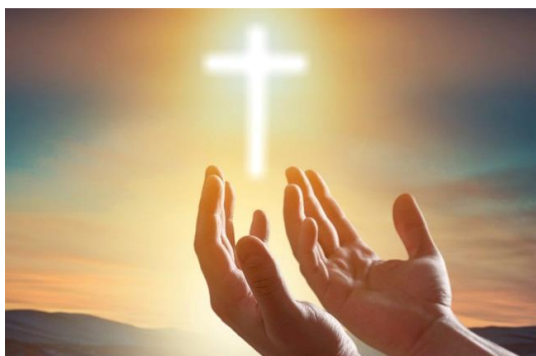
Estimats fidels de Solsona, considero oportú exposar-vos jo mateix els esdeveniments més importants de la meva vida, pels quals dono contínues gràcies a Déu. Procedeixo de la ciutat d'Elx, on vaig ser batejat el 29 d'agost de 1961. Els meus pares, Paco i Rosita, eren persones molt senzilles, profundament creients i fins al final implicats en la vida parroquial. Sóc el més gran de quatre germans.

Quan tenia 12 anys, vaig ingressar al Seminari Diocesà d'Oriola, i d'allí a Alacant per cursar els darrers anys de preparació al sacerdoci. Vaig rebre l'ordenació sacerdotal el 29 de setembre de 1985 a la Basílica de Santa Maria d'Elx. Recordo amb emoció aquell dia. De manera especial tinc al meu cor el meu oncle sacerdot, Mn. Àngel Ferrer. El meu primer destí va ser com a vicari de la parròquia de Ntra. Sra. del Carme d'Elx. Dos anys després el Sr. Bisbe em va enviar a la Universitat de Navarra, perquè estudiés filosofia (1987-1992). Estant allà vaig començar, amb permís del meu Bisbe, a estudiar també teologia. Un cop acabada la llicenciatura en teologia, em vaig animar a fer el doctorat, defensant la tesi l'any 1994. Poc després alguns professors de filosofia em van animar a fer també tesis de filosofia, que vaig acabar defensant el 1995. L'última etapa dels meus estudis la vaig compaginar amb la docència al Seminari Diocesà d'Oriola i d'Alacant i des del 1994 he impartit diversos cursos i seminaris a la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra com a professor associat. Durant aquests anys també vaig tenir contacte amb la vida parroquial exercint com a vicari a la parròquia de la Immaculada de Sant Vicenç del Raspeig (1994-1996) i a la parròquia de Ntra. Sra. de Gràcia d'Alacant (1997). El juny del 1998 s'obriria un nou període de la meva vida. El Bisbe Mons. Victorio Oliver em va cridar per confiar-me ser Vicari General de la Diòcesi. Jo tenia aleshores 36 anys i cap experiència en càrrecs de govern. Però em vaig refiar del que l'Església em demanava i vaig treballar amb totes les meves forces al servei d'una Diòcesi que continuo estimant profundament. Vaig estar-hi 16 anys. Van ser anys en què vaig aprendre a estimar l'Església Diocesana i servir-la de cor. El març del 2014 vaig iniciar el meu ministeri com a rector de la Basílica de Santa Maria d'Elx. Era la primera vegada que tenia la responsabilitat de rector, i hi vaig posar tota la meva ànima. Van ser uns anys meravellosos, on vaig ser molt feliç i em vaig sentir acompanyat en la meva fe pels meus bons feligresos. El mes d'octubre del 2016 es va fer públic el meu nomenament com a Bisbe de Menorca, on vaig rebre l'ordenació episcopal el 7 de gener de 2017. Han estat anys d'il·lusió, en què tots ens hem esforçat a créixer com a Església que evangelitza. A la Conferència Episcopal sóc membre de la Comissió episcopal per a la doctrina de la fe. Ara el Papa Francesc em demana que iniciï una nova etapa, com a Bisbe de Solsona. Amb l'ajuda de la gràcia de Déu espero ser fidel a aquesta missió apassionant que m'encomana l'Església.

+ Francesc Conesa Ferrer.

UNITAT PASTORAL

Demografia parroquial

Defunció

El dia 5 de gener ens deixà per a anar a la Casa del Pare, PERE RIU BARDÉS, vidu de Rosario Auguets Marmi, veí de Palà de Torroella.

Agraïm la seva vida entre nosaltres mentre l' encomanem al Pare del cel, i trametem el més sentit condol als seus familiars i amics!

Nomenament Bisbe electe Solsona

El Papa Francesc en el dia 3 de gener de 2022 proveeix la nostra Diòcesi de Solsona amb nou Bisbe, Mons. Francesc Conesa Ferrer. Fill d'Elx. Bisbe de Menorca fins aleshores. Prendrà possessió de la Diòcesi el proper dissabte 12 de març a les 11 del matí a la Catedral de Solsona. Preguem per ell, per la diòcesi de Menorca que ens el concedeix i

pel Papa Francesc qui amb aquest gest mostra la seva estima cap a la nostra Església diocesana. *Déu sigui beneït per sempre!*

Festes de Nadal Gràcies a tots els qui heu col·laborat a preparar i celebrar les festes de Nadal perquè hagin estat significatives en el seguiment del Crist i de presència eclesial a casa nostra.

Cè·l·lula parroquial Dimecres, dia 12, a $\frac{3}{4}$ de 8 de la tarda.

Pregària comunitària Dijous, dia 13, a $\frac{3}{4}$ de 6 de la tarda, Exposició del Santíssim i Rosari a l'església parroquial de Súria.

Equip parroquial Reunió divendres, dia 14, a partir de la Missa de les 7.

Creixem amb Jesús Trobada de les famílies de primer curs, dissabte dia 15, a les 6 de la tarda.

La propera visita ad limina

Fa quinze dies, en la glossa del full, el bisbe Romà ens parlava de la visita *ad limina* i explicava que consta de tres moments: el pelegrinatge als sepulcres dels apòstols Pere i Pau,

la trobada amb el Successor de Pere i la visita a responsables dels dicasteris de la Cúria Romana.

Ara volem comentar breument un altre aspecte: ja fa uns quants mesos, es va enviar un volum enquadernat amb el formulari de la relació quinquennal de la nostra diòcesi, això és, el resum de tot el treball fet durant els últims cinc anys o, en aquest cas, durant els últims set anys. En aquest resum s'hi inclou l'organització pastoral, l'activitat litúrgica, l'educació a les escoles, la catequesi, la situació del clergat, la vida consagrada, la cooperació missionera, el treball de la pastoral dels laics, les altres religions, la pastoral familiar, l'evangelització, els mitjans de comunicació, la doctrina social, el treball de Càritas, la pastoral sanitària, els béns de l'Església, la situació econòmica, la protecció de menors, etc.

Per a tancar aquesta relació quinquennal, hi ha l'avaluació general feta pel bisbe diocesà. Tota la situació de la diòcesi és valorada pels responsables dels dicasteris romans.

«Catalunya serà cristiana o no serà» Glossa Bisbe Romà Casanova

La frase que titula aquesta glossa s'atribueix al venerable Josep Torras i Bages, bisbe de Vic, el qual, a finals del segle XIX i a principis del XX, fou un preclar defensor de la identitat del poble català amb fortes arrels cristianes. Ell mateix, en la seva obra *La Tradició Catalana*, posa la família com a realitat fonamental per a mantenir el que li és propi a aquest poble i a la seva identitat. Dient això, no fa res més que expressar un principi fonamental: «És la família la substància i la base de l'organisme social» (cap. X). Per a ell la família és la transmissora primera i fonamental de tot el que constitueix la identitat d'un poble. Per a Torras i Bages, Catalunya tenia en la fe catòlica la seva essència més pregona. Fe cristiana i Catalunya eren inseparables per a ell.

Han passat més de cent anys de la mort del patriarca de Catalunya i han estat molts els esdeveniments que han sotragat aquest nostre país. Els corrents de pensament que allunyen les persones de la fe cristiana i de la seva pràctica s'han obert camins en molts cors. La fe cristiana catòlica que era majoritària, encara que es manté viva en molts, està en clar retrocés. Catalunya va deixant de ser cristiana, encara que no pot negar les seves arrels: el patrimoni, els costums, les celebracions, moltes institucions culturals, sanitàries, assistència; hi ha una forta petjada i una clara presència de fe viva.

No sé si Catalunya en un futur proper o llunyà es podrà dir cristiana. Tampoc no sé si el que era essencial en la Catalunya de la renaixença es mantindrà en aquest futur. Sí que se que la fe cristiana, com a opció del cor, restarà en molts i que l'Església es mantindrà sempre al servei d'aquest poble. El qual també, gràcies a l'emigració, necessària i saludable, s'anirà configurant en un mosaic fet de tesselles diferents i harmòniques de colors de la pell, de costums, de formes i tons de parlar, de maneres d'entendre la vida des de les seves religioses. Ens hem de preguntar, doncs, si de veritat estimem la nostra terra. Per a Torras i Bages la família era fonamental. Ho pensem també nosaltres? Sols una dada: l'índex de natalitat entre nosaltres, en aquest moment, és del més baixos d'Europa. ¿Com podem somiar un futur per al nostre poble, sense els fills que l'asseguren? ¿Pensem, pot ser, que la cultura, la manera de viure, l'essència d'un poble es transmet per ella mateixa sense la família i els fills que en aquesta s'eduquen? Encara que sembli una nimietat, el futur d'un poble passa per la reconstrucció de les famílies i de la seva «fecunditat tant moral com física que naturalment posseeix» (ibídem).